

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาทักษะชีวิตของวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมาย ภายหลังได้รับการพิจารณาคดีถึงที่สุดจากศาลเยาวชนและครอบครัวให้เข้ารับการฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 6 จังหวัดนครสวรรค์ (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะชีวิตของวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมาย ภายหลังได้รับการพิจารณาคดีถึงที่สุดจากศาลเยาวชนและครอบครัวให้เข้ารับการฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยพิจารณาจากปัจจัยทางด้านกลุ่มอายุ ระดับการศึกษา ลำดับการเกิด บุคคลที่เลี้ยงดู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนกลุ่มวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมาย โดยได้รับการพิจารณาคดีให้ถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดตามกฎหมายจากศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จำนวน 13 จังหวัด ดังนี้คือ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัด

เพชรบูรณ์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี โดยศาลพิจารณาส่งให้เข้ารับการฝึกและอบรม ในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน เขต 6 จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งถูกคัดเลือกโดยวิธีสุ่มแบบชั้น
ภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 225 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือ 2 ตอน คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับ
คุณลักษณะเฉพาะด้าน และแบบประเมินทักษะชีวิต สำหรับวัยรุ่นอายุ 12-17 ปี ของกรม
สุขภาพจิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

จากการศึกษา พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตรายด้านใน
ด้านการคิดวิเคราะห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ย
คะแนนทักษะชีวิตด้านรวมไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตราย
ด้านในด้านความเข้าใจผู้อื่น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการสร้างสัมพันธภาพและ
การสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยคะแนน
ทักษะชีวิตด้านการตระหนักรู้ในตนเอง พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตด้านรวมไม่แตกต่างกัน

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิตรายด้าน
และด้านรวมไม่แตกต่างกัน

4. กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคคลให้การเลี้ยงดูที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิต
รายด้านในด้านการคิดวิเคราะห์ ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง และด้านความภูมิใจใน
ตนเอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการตัดสินใจและ
แก้ไขปัญหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยคะแนน
ทักษะชีวิตด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านรวม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .001

This thesis is devoted to a study of life skills of male juvenile delinquents who are inmates at Nakorn Sawan Juvenile Training Center in Region 6. Life skills are compared by considering such factors as age group, educational level, birth order rank and caregiver.

The sample population used in this research comprised 225 juvenile delinquents being trained at the Nakorn Sawan Juvenile Training Center. Stratified random sampling was used to select the members of this sample population.

Two kinds of questionnaires are used as research tools. One is used to elicit personal data, whereas the other allows for evaluating the life skills of teenagers between the ages of twelve and seventeen. Percentages, mean scores, and standard deviation are used as statistical tools for data analysis,

scores, and standard deviation are used as statistical tools for data analysis, while a one-way analysis of variance (ANOVA) is used for testing the hypothesis.

The study reveals the following:

1. Different age groups manifest a different mean score in regard to critical thinking at a statistically significant level of .05. However, in reference to the total life skills score, there was no difference.
2. Those at different educational levels evince different mean scores in regard to empathy at a statistically significant level of .05. Moreover, those at different educational levels differ in terms of their mean score in regard to creative thinking, interpersonal relationship, and communication, at a statistically significant level of .01. However, they differed in terms of their mean score on self-awareness at the statistically significant level of .001. Finally, there was no difference in this group in regard to the mean score on total life skills.
3. In regard to differences in birth order, there were no differences in mean score on particular life skills and on total life skills.
4. As for differences in caregivers, mean scores differed in the particular life skill areas of critical thinking, self-awareness and self-esteem at the statistically significant level of .05. Also differing were the mean scores on decision making and problem solving at the statistically significant level of .01. Finally, there were differences in mean scores on creative thinking and total life skills at the statistically significant level of .001.